

A
Halottak Zsolozsmája

a Római Breviáriumból fordítva.

Kiadja: a Szentlélek-Szövetség Budapest XIV., Thököly-út 69

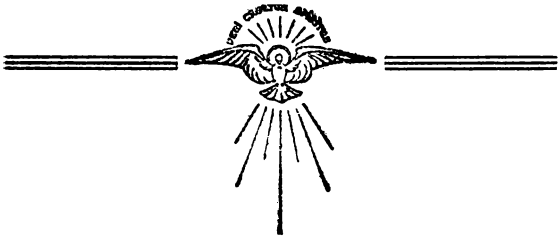

Szeretett Elnökünk,

Slachta Margit Szociális Testvér

Istenhez költözött Szülei:

zadjeli Slachta Kálmán

és

sárosi Saárosy Borbála

áldott emlékének

ajánlja

imádságos lélekkel:

a Szentélek-Szövetség.

Nihil obstat.

Dr. Ludovicus Verdon
censor dioecesanus.

Nr. 3992.

Imprimatur.

Vacii, die 2. Septembris 1936.

† *Stephanus*
Episcopus Vaciensis.

Szent Imre nyomda, Szentes. (Bérlő: Csernus L. Imre)

ZSOLOZSMÁZZUNK.

A Kedves Elköltözöttekért imádkozva, — imában alig tehetünk nekik többet, mintha az Anyaszentegyház liturgikus szokása szerint a Halottak Zsolozsmáját imádkozzuk értük.

Ez a Zsolozsma a Római Breviáriumnak része, az Anyaszentegyház hivatalos imádsága a szenvedő lelkekért. Szokás mondani:

Temetéskor, harmad, heted, harmincadik napon, évfordulón, más napokon és Halottak napján. — És épen úgy lehet egy vagy több halottért fölajánlani, mint a Szent Misét. A Római Rituale szerint a temetési szertartás része.

Szent Ágoston tanítja, hogy **„nincs jámborabb és szentebb foglalkozás, mint a megholtakért való imádság."** A tisztítóhely a legnagyobb szenvedések helye, amelyről azt mondja Aquinói Szent Tamás, **„hogy ott a legkisebb szenvedés is sokkal nagyobb, mint a földön a legnagyobb szenvedés."** — Hogy némi fogalmunk legyen róla, Pazzi Szent Magdolnától, a nagy karmelita apácától idézzük, amit Isten kegyelméből ő a tisztítóhelyen látott: **„a vértanúk összes szenvedései és a legnagyobb földi tűzvész alig számbavehető kicsiségek a tisztítóhely szenvedéseihez képest."**

Szent hitünk tanítása, hogy a tisztítóhelyre került lélek a föloldott (megbocsátott) de még le nem vezekelt bűnadósságáért már nem tud eleget tenni, hanem csak eleget szenvedni. A satisfactió, az elégtétel helye e földi élet, ahol jócselekedeteink és szenvedéseink érdemszerzőek, ha a kegyelem állapotában vagyunk. A halál után már nem szerezhetünk többé érdemet, a tisztítóhelyen a satispassió, adósságunk elegettevő szenvedése következik, amely érdemeinket nem növeli.

A jó Isten nagy irgalmából azonban mi földi emberek segíthetünk a szenvedő lelkeken. Szenvedéseiket a mi jócselekedeteink törleszthetik. Ezek: **a Szent Mise-áldozat lehetőleg áldozással, azután alamizsna, az imádság és a böjt.** Fölajánlhatunk értük **búcsúkat,** amelyek által Jézus Krisztus, a Boldogságos Szűz és a Szentek túláradó érdemeit fordítjuk javukra.

Ezért amikor a szenvedő lelkekért a Halottak Zsolozsmáját gyakran, — **novemberben talán mindennap** — imádkozzuk, evvel nemcsak ők jutnak a jó Istenhez közelebb, hanem általuk mi is.

A Szentek Egyessége a tisztítóhelyen is kifejezésre jut. A szenvedő lelkek ott is imádkozhatnak értünk, különösen pedig azután, amikor már bejutottak a mennyországba. **„Ha egy lelket a purgatóriumból kiszabadítunk, utána valósággal megszenteli életünket s helyet készít nekünk is a mennyben.“**

Isten, Isten, Isten, az ő egyetlen vágyuk,
s legyen a mi egyetlen jutalmunk is.

Szegvár, 1936. Halottak napján.

A LÉLEK SZAVA
szerkesztője.

A Zsolozsma előtt.

Nyisd meg Uram számat szent nevedet áldani.

Tisztítsd meg szívemet minden hiú, gonosz és szórakoztató gondolattól. Világosítsd meg értelmemet, gyullaszd föl érzelmeimet, hogy méltóan, figyelmesen és áhítattal zenghessem e Zsolozsmát és az isteni Fölség színe előtt meghallgatásra találjak. Krisztus, a mi Urunk által. Amen.

Uram, egyesülve ama isteni szándékkal, mellyel te a földön Isten dicséretét zengted, e Zsolozsma imaszolgálatát neked áldozom.

X. Pius pápa: 100 n. b.

A Zsolozsma után.

A Szentséges és Megoszthatatlan Szentháromságnak:
a mi Urunk Jézus Krisztus emberiségének;
a Boldogságos és dicsőséges, mindenkor Szűz Mária szűz anyaságának;
és minden Szentek seregének legyen:
örök dicséret, tisztelet, erő és dicsőség minden teremtménytől.

Nekünk pedig minden bűnünk bocsánata a végnélküli Örökkévalóságban. Ámen.

V. Boldog Szűz Mária méhe, mely az örök Atyának Fiát hordozá.

R. És boldogok az emlők, melyek Krisztus Urunkat táplálták.

Mi Atyánk ... Üdvözlégy ... csöndesen.

Akik ezen imádságot térdelve, áhítatosan elmondják, a zsolozsmázás közben emberi gyarlóságból elkövetett hibáik és mulasztásaikért a megérdemelt büntetés elengedését megnyerik. X. Leó pápa.

Segítsünk a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken, hogy ők is segíthessenek mirajtunk!

Vecsernye.

Ha nem előzte meg más szertartás, előtte csöndben: Mi Atyánk, Üdvözlégy... (Állunk.)

1. Antifóna: **Kedves leszek az Úr előtt az élők földjén.**

114. Zsoltár.*

Nagy gyötrelmében az Úrhoz kiált.

1. Szeretem, mert az Úr meghallgatta * könyörgésem szavát.

2. Mert hozzám hajtotta fülét: * azért segítségül hívom őt napjaimban.

3. Körülvettek engem a halál gyötrelmei: * és a pokol veszedelmei elértek engem.

4. Szorongatást és fájdalmat találtam: * de az Úr nevét segítségül hívtam.

5. „Ó Uram, szabadítsd meg lelkemet.“ † Irgalmas az Úr és igaz, * könyörül a mi Istenünk.

Az Úr megszabadítja.

6. A kicsinyek megőrizője az Úr: * én megaláztattam, és megszabadított engem.

7. Térj vissza nyugalmadba én lelkem: * mert az Úr jót tett veled.

8. Mert megmentette lelkemet a haláltól, † szemeimet a könnyhullatástól, * lábaimat az eséstől.

9. Kedves leszek az Úr előtt * az élők földjén.

* A zsoltárok alatt ülhetünk.

10. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.
11. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna : **Kedves leszek az Úr előtt az élők földjén.**

2. Antifóna : **Jaj nekem, mert számkivetésem meghosszabbíttatott.**

119. Zsoltár.

Idegen földön üldözői ellen szabadítást kér.

1. Az Úrhoz kiálték, midőn szorongattatám: * és meghallgata engem.
2. Uram, szabadítsd meg lelkemet a csalárd ajkaktól, * és az álnok nyelvtől.
3. Mi adatik neked, vagy mi lesz jutalmad,* te álnok nyelv ?
4. A hatalmasnak éles nyilai, * és pusztító széntűz.

Békesség után vágyik.

5. Jaj nekem, mert számkivetésem meghosszabbíttatott: † Cédár lakóival lakom,* oly sokáig zarándok az én lelkem.
6. A békegyűlölőkkel békességes vagyok:* mégis ha szólok nekik, ok nélkül ostromolnak engemet.
7. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.
8. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna : **Jaj nekem, mert számkivetésem meghosszabbíttatott.**

3. Antifóna: **Az Úr megőriz téged minden gonosztól: őrizze meg lelkedet az Ur.**

120. Zsoltár.

A távolból a szentély felé tekint, segítségben bizik.

1. A hegyekre emelem szemeimet,* onnét jő segítség nekem.

2. Az én segítségem az Úrtól van,* ki a mennyet és földet teremtette.

Az Úr házából bizalmának megerősítését hallja.

3. Nem hagyja ingadozni lábadat:* és nem szunnyadoz, ki tégedet őriz.

4. Íme, nem szunnyadoz és nem aluszik,* ki őrzi Izraelt.

5. Az Úr őriz téged, az Úr a te oltalmad, * jobb kezed felől.

6. Nappal nem éget téged a nap:* sem éjjel a hold.

7. Az Úr megőriz téged minden gonosztól: * őrizze meg lelkedet az Úr.

8. Őrizzen az Úr jártodban és keltedben, * mostantól és mindörökké.

9. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

10. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Az Úr megőriz téged minden gonosztól: őrizze meg lelkedet az Úr.**

4. Antifóna: **Ha a vétkeket figyelembe veszed Uram: Uram, ki állhat meg előtted.**

129. Zsoltár.

A fogság mély kinjában segítségért kiált az Úrhoz.

1. A mélységekből kiáltok, Uram hozzád: * Uram, hallgasd meg az én szómat.

2. Legyenek füleid figyelmesek, * az én könyörgésem szavára.

3. Ha a vétkeket figyelembe veszed Uram: * Uram, ki állhat meg előtted?

4. De nálad vagyon a kegyelem: * és a te törvényeidért remélek benned Uram.

Szabadulását bizton reméli.

5. Remél az én lelkem az ő igéjében: * az én lelkem az Úrban bízik.

6. A reggeli őrváltástól éjjelig, * bízzék Izrael az Úrban.

7. Mert az Úrnál az irgalmasság: * és nála bőséges a megváltás.

8. És ő megszabadítja Izraelt * minden gonoszságából.

9. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

10. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Ha a vétkeket figyelembe veszed Uram: Uram, ki állhat meg előtted.**

5. Antifóna: **Uram, ne vesd meg kezeid alkotmányát.**

137. Zsoltár.

Hálát mond Isten jóságáért és hűségéért.

1. Hálát adok neked Uram, teljes szívemből: * mert meghallgattad az én szám igéit.

2. Az angyalok színe előtt énekelek neked: * imádkozom a te szent templomodban, és hálát adok nevednek.

3. A te irgalmadért és igazságodért: * mert fölmagasztaltad mindenek fölött a te szent nevedet.

4. A mely napon segítségül hívtalak téged, meghallgattál engem: * gyarapítottad az erőt lelkemben.

A pogányok is dicsőítsék az Urat.

5. Adjanak neked hálát Uram, a föld minden királyai: * mert szádnak minden beszédét hallották.

6. És énekeljék meg az Úr utait: * mert nagy az Úr dicsősége.

7. Mert fölséges az Úr, és rátekint az alázatosakra: * és a kevélyeket távolról megismeri.

Az Úr végső segítségében bízik.

8. Ha szorongatások között járok, akkor is megtartasz engem életben: † és ellenségeim haragjára kinyujtod kezedet, * és megszabadít engem jobbod.

9. Az Úr megfizet érettem: † Uram, a te

irgalmasságod örökkévaló: * ne vesd meg kezeid alkotmányát.

10. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

11. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Uram, ne vesd meg kezeid alkotmányát.**

(Fölállunk.)

V. Audívi vocem de caelo dicéntem mihi.
R. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

V. Szózatot hallék mennyből, mely ezt mondá nekem:
R. Boldogok a halottak, kik az Úrban halnak meg.

Antifóna a Magnifikáthoz. **Minden, amit nekem ad az Atya, énhozzám jön, és aki hozzám jön, azt nem vetem ki.**

A Boldogságos Szűz Mária éneke. Lk. 1; 46—55.

1. Magasztalja * az én lelkem az Urat.

2. És örvendez lelkem * az én üdvözítő Istenemben.

3. Mert megtekintette szolgálójának alázatosságát: * ime mostantól boldognak hirdet engem minden nemzedék.

4. Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas: * kinek Szent az ő neve.

5. És az ő irgalmassága nemzedékről-nemzedékre száll * az őt félőkön.

6. Hatalmas dolgot cselekedett az ő karjával: * elszélesztette a szívük szándékában kevélykedőket.

7. Levetette a hatalmasokat a fejedelmi székből: * és fölmagasztalta az alázatosokat.

8. Az éhezőket betöltötte jókkal: * és a gazdagokat üresen bocsátá.

9. Oltalmába vette Izraelt, az ő szolgáját, * megemlékezvén irgalmasságáról.

10. Amint szólott Atyáinknak, * Ábrahámnak és az ő ivadékának örökre.

11. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

12. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Minden, amit nekem ad az Atya, énhozzám jön, és aki hozzám jön, azt nem vetem ki.**

(Letérdelünk és a Vecsernye végéig térdelve maradunk.)

Pater noster . . .	Mi Atyánk . . . csöndesen.
V. Et ne nos indúcas in tentantiónem.	**V.** És ne vígy minket a kísértésbe.
R. Sed líbera nos a malo.	**R.** De szabadíts meg a gonosztól.

145. Zsoltár.

Kimarad a halálozás vagy temetés napján, a harmadik, hetedik és a harmincadik napon és az évfordulón.

Örökké akarja dicsérni az Urat.

1. Dicsérd én lelkem az Urat, † dicsérem az Urat életemben: * dicséretet mondok az én Istenemnek, valamig leszek.

2. Ne bízzatok a fejedelmekben: * az emberek fiaiban, kik nem segíthetnek.

Emberekben nem lehet bízni.

3. Ha kimegyen lelkük, visszatérnek földjükbe: * azon nap elvesz minden gondolatjuk.

4. Boldog, akinek segitője Jákob Istene † és reménysége az ő Urában, Istenében: * ki az eget és földet teremtette, a tengert és mindazt, ami azokban vagyon.

Csak Isten segít igazán.

5. Ki hűségét örökre megtartja, † igazságot tesz a méltatlanul szenvedőknek: * eledelt ad az éhezőknek.

6. Az Úr föloldja a foglyokat: * az Úr megvilágosítja a vakokat.

7. Az Úr fölemeli a leverteket: * az Úr szereti az igazakat.

8. Az Úr megőrzi a jövevényeket: † az árvát és özvegyet fölfogja: * és a bűnösök útjait elveszíti.

9. Az Úr országol mindörökké, a te Istened Sion, * nemzedékről nemzedékre.

10. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

V. A porta ínferi.	**V.** A pokol kapujától
R. Erue, Dómine ánimam ejus (ánimas eorum).	**R.** Szabadítsd meg az ő lelkét (lelküket).

V. Requiéscat in pace. (Requiéscant)
R. Amen.
V. Dómine, exáudi oratiónem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vóbiscum. (Az Ur legyen veletek.)

V. Nyugodjék békében. (Nyugodjanak)
R. Amen.
V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet.
R. És kiáltásom jusson tehozzád.
V. Et cum spíritu tuo. (És a te lelkeddel.)

Könyörögjünk:

A következő könyörgések közül kiválasztjuk a megfelelőt.

A temetés napján.

Oldozd föl Uram N. szolgád lelkét, hogy aki kimúlt a világból, az neked éljen: és amiket testi gyarlóságból földi életében elkövetett, azt a te végtelenül irgalmas kegyességed eltörölje. Jézus Krisztus, a te Fiad s a mi Urunk által, ki veled és a Szentlélek Istennel együtt él és uralkodik, midöröktől mindörökké. *R.* Amen.

Vagy:

Ó Isten, kinek tulajdonsága mindenkor az irgalom és bocsánat, alázatosan könyörgünk N. szolgád lelkéért, akit ma a földi életből kiszólítottál. Ne add őt a gonosz ellenség kezébe, sem örökre meg ne feledkezzél róla: hanem vetesd föl szent Angyalaid-

dal, vezettesd a paradicsom honába, hogy ne szenvedje a pokol büntetését, hanem nyerje meg az örökkévaló örömöket, mert benned remélt és hitt.

A harmadik, hetedik és harmincadik napon:

Uram, megemlékezvén N. szolgád elköltözésének harmadik (hetedik, harmincadik) napjáról: kérünk méltóztassál lelkét Szentjeid s Választottaid társaságába fölvenni, és áraszd el őt örök irgalmasságod harmatával.

Évfordulókor:

Ó Isten, megbocsátás Ura, add a te szolgád lelkének, — kinek elköltözése évfordulójáról emlékezünk, — az enyhülés helyét, a nyugalom boldogságát és az örök világosság fényességét.

Pápáért:

Ó Isten, ki N. szolgádat legfőbb papjaid közé sorozni kegyeskedtél: add meg kérünk, hogy aki egyszülött Fiad helytartója volt e földön, az a te szent pápáid örök társaságába is fölvételt nyerjen.

Püspökért:

Ó Isten, ki az apostoli papjaid között N. szolgádat püspöki méltóságban en-

gedted működni: add meg kérünk, hogy azoknak örök társaságába is soroztassék.

Papért:

Ó Isten, ki az apostoli papjaid között N. szolgádat a papi méltóságban engedted működni; add meg kérünk; hogy azoknak örök társaságába is fölvételt nyerjen.

Vagy:

Ó Uram engedd kérnünk: hogy a te papi szolgád lelke, kit földi életében szent hivatalokkal ékesítettél, a mennyei dicsőség égi trónján mindig örvendezhessen.

Férfiúért:

Ó Uram, hajtsd füled könyörgésünkre, mellyel irgalmadat alázatosan kérjük. És N. szolgád lelkét, akit e földi életből kiszólítottál, a béke és világosság hazájába vezesd és Szenteidnek sorában legyen az ő helye.

Nőért:

Ó Uram, jóságodban könyörülj N. szolgálód lelkén: és kivivén őt a halandóság fertőjéből, az örök üdvösség osztályrészébe eljuttasd.

Testvérekért, rokonokért, jótevőkért:

Ó Isten, kegyelem osztogatója és az emberek üdvösségének szeretője, kérjük kegyességedet: hogy közösségünk testvérei, rokonai, jótevői, akik ebből a világból elköltöztek, a Boldogságos Szűz Mária és minden Szenteid közbenjárására az örök boldogság osztályrészébe jussanak.

Szülőkért:

Ó Isten, ki megparancsoltad, hogy atyánkat s anyánkat tiszteljük: kegyelmesen könyörülj atyám, — anyám lelkén. Bocsásd meg vétköket, és engedd, hogy az örök-világosság örömében láthassam őket.

Az összes megholt hivekért Halottak napján:

Ó Isten, minden hívek Teremtője és Megváltója, add meg szolgáid lelkének minden bűnük bocsánatát: hogy a kegyelmet, amelyet mindig óhajtottak, jámbor könyörgésünkre elnyerhessék. Jézus Krisztus, a te Fiad, s a mi Urunk által, ki veled és a Szentlélek Istennel együtt él és uralkodik, mindöröktől mindörökké. *R.* Amen.

Ha a Zsolozsmát általában a megholtakért végezzük, akkor az itt következő három könyörgést mondjuk:

Könyörögjünk:

1. Papokért:

Ó Isten, ki az apostoli papjaid között szolgáidat püspöki vagy papi méltóságban engedted működni: add meg kérünk, hogy azoknak örök társaságába is soroztassanak.

2. Testvérekért, rokonokért, jótevőkért:

Ó Isten, kegyelem osztogatója és az emberek üdvösségének szeretője, kérjük kegyességedet: hogy közösségünk testvérei, rokonai, jótevői, akik ebből a világból elköltöztek, a Boldogságos Szűz Mária és minden Szenteid közbenjárására az örök boldogság osztályrészébe jussanak.

3. Az összes megholt hivekért:

Ó Isten, minden hivek Teremtője és Megváltója, add meg szolgáid lelkének minden bűnük bocsánatát: hogy a kegyelmet, amelyet mindig óhajtottak, jámbor könyörgésünkre elnyerhessék. Jézus Krisztus, a te Fiad s a mi Urunk által, ki veled és a Szentlélek Istennel együtt él és uralkodik, mindöröktől mindörökké. *R.* Amen.

V. Réquiem aetérnam dona eis Dómine.
R. Et lux perpétua lúceat eis.
V. Requiéscant in pace.
R. Amen.

V. Örök nyugodalmat adj nekik Úram.
R. És az örök világosság fényeskedjék nekik.
V. Nyugodjanak békében.
R. Amen.

Matutinum.

Ha nem előzte meg más szertartás, előtte csöndben: Mi Atyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy... (Állunk.)

Invitatórium:

Kántor:	**Regem cui omnia vivunt,* veníte adorémus.**	**A Királyt, kinek mindenek élnek* jöjjetek, imádjuk.**
A kar ismétli:	**Regem cui omnia vivunt,* veníte adorémus.**	**A Királyt, kinek mindenek élnek* jöjjetek, imádjuk.**

94. Zsoltár.

Kántor: Jertek, örvendezzünk az Urnak, vigadjunk a mi szabadító Istenünknek: járuljunk orcája elé hálaadással és zsoltárokkal vigadjunk neki.

Kar:	**Regem cui omnia vivunt,* veníte adorémus.**	**A Királyt, kinek mindenek élnek* jöjjetek, imádjuk.**

Mert nagy Isten az Úr, és nagy Király minden istenek fölött: mert nem veti el az Úr népét. Mert kezében van a föld minden határa, és övéi a hegyek magasságai.

Kar:	**Veníte adorémus.**	**Jöjjetek, imádjuk.**

Mert övé a tenger, és ő alkotta azt, és az ő kezei alakították a szárazat: jertek, imádva boruljunk le és sírjunk az Úr előtt, ki minket alkotott. Mert ő a mi Urunk Istenünk, és mi az ő népe, és legelőjének juhai.

Kar:	**Regem cui omnia vivunt,* veníte adorémus.**	**A Királyt, kinek mindenek élnek* jöjjetek, imádjuk.**

Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveteket, mint ama bosszantással a kísértés napján a pusztában: hol megkísértettek engem atyáitok, próbára tettek engem, bár látták cselekedeteimet.

Kar: **Venite adorémus.**	**Jöjjetek, imádjuk.**

Negyven esztendeig voltam közel e nemzedékhez, és mondám: ezek szívükben mindenkor tévelyegnek. És nem ismerték meg az én utaimat, úgy, hogy megesküdtem haragomban: nem mennek be az én nyugodalmamba.

Kar: **Regem cui omnia vivunt,* venite adorémus.**	**A Királyt, kinek mindenek élnek* jöjjetek, imádjuk.**

Örök nyugodalmat adj nekik Uram: és az örök világosság fényeskedjék nekik.

Kar: **Venite adorémus.**	**Jöjjetek, imádjuk.**
Kántor:	
Regem cui omnia vivunt,*	**A Királyt, kinek mindenek**
Kar: **venite adorémus.**	**élnek* jöjjetek, imàdjuk.**

1. NOKTURNUS.

Ha csak egy Nokturnust mondunk, vasárnap, hétfőn és csütörtökön ezt végezzük.

1. Antifóna: **Igazgasd én Uram én Istenem színed előtt utamat.**

5. Zsoltár.*

1. Igéimet vedd füleidbe Uram, * értsd meg kiáltásomat. *Reggel a templomba készül segítséget kérni.*

2. Figyelmezz könyörgésem szavára, * én királyom és én Istenem.

3. Mert neked könyörgök: * Uram, reggel meghallgatod szómat.

* A zsoltárok alatt ülhetünk.

4. Reggel eléd állok, és nézlek: * mert nem vagy te gonoszságkedvelő Isten.

Bűnös nem közelíthet a szent Istenhez.

5. Sem gonosztevő nem lakik melletted: * sem a gonoszok nem maradnak meg szemeid előtt.

6. Gyűlölöd mind, kik gonoszságot cselekszenek: * elveszted mind, kik hazugságot szólnak.

7. A vérengző és álnok férfiút utálja az Úr: * én pedig irgalmad sokaságában.

Csak az igazak léphetnek Isten házába.

8. Bemegyek házadba: * leborulok szent templomod felé, a te félelmedben.

9. Uram, vezérelj engem igazságodban: * ellenségeim miatt igazgasd utamat szined előtt.

10. Mert nincs igazság szájukban: * hiú az ő szivük.

11. Nyilt sír az ő torkuk, † nyelvüket álnokul forgatják: * itéld meg őket, Isten.

Minden igaznak védelmet kér Isten ellenségei ellen.

12. Essenek el szándékaiktól, † istentelenségeik sokasága szerint űzd ki őket: * mert bosszantanak Uram, téged.

13. És örüljenek mindnyájan, kik benned bíznak: * örökké vigadjanak, és bennük lakozzál.

14. És dicsekedjenek benned mindnyájan, kik szeretik nevedet, * mert te megáldod az igazat.

15. Uram, jóvoltoddal mint paizzsal, * befödtél minket.

16. Örök nyugalmat * adj nekik Uram.

17. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Igazgasd én Uram, én Istenem színed előtt utamat.**

2. Antifóna: **Fordulj meg Uram, és mentsd meg lelkemet, mert nincs, ki a halálban megemlékeznék rólad.**

6. Zsoltár.

1. Uram, ne feddj meg engem búsulásodban: * és haragodban ne dorgálj meg engem.

Már-már úgy érzi, hogy Isten haragja engesztelhetetlen.

2. Könyörülj rajtam Uram, mert erőtlen vagyok, * gyógyíts meg engem Uram, mert reszketnek csontjaim.

3. És lelkem igen megháboríttatott: * de te Uram, meddig?

4. Fordulj meg Uram, és mentsd meg lelkemet: * szabadíts meg engem a te irgalmasságodért.

Ujból szabadulásért esd a végső inségből.

5. Mert nincs, ki a halálban megemlékezzék rólad: * a pokolban pedig ki fog dicsérni téged?

6. Elfáradtam fohászkodásomban,† megöntözöm minden éjjel ágyamat: * megáztatom fekvőhelyemet könnyhullatásaimmal.

7. Meghomályosult szemem a búsulás miatt: * megaggottam sok ellenségem között.

Biztos reményre gyúl, hogy Isten megsegíti.

8. Távozzatok tőlem mindnyájan, kik gonoszságot cselekesztek: * mert meghallgatta az Úr sírásom szavát.

9. Meghallgatta az Úr könyörgésemet: * az Úr bevette imádságomat.

10. Piruljanak és fölötte zavarodjanak meg minden ellenségeim: * térjenek hátra és piruljanak hirtelen.

11. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

12. És az örök világosság fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Fordulj meg Uram, és mentsd meg lelkemet, mert nincs, ki a halálban megemlékeznék rólad.**

3. Antifóna: **Nehogy elragadja, mint az oroszlán lelkemet, midőn nincs ki megváltson, sem aki megszabadítson.**

7. Zsoltár.

A védtelen Istenben reménykedik.

1. Uram, én Istenem, tebenned bízom: * szabadíts meg engem minden üldözőmtől, és ments meg engem.

2. Nehogy elragadja, mint az oroszlán lelkemet, * midőn nincs ki megváltson, sem aki megszabadítson.

Ártatlanságára hivatkozik.

3. Uram, én Istenem, ha ezt cselekedtem, * ha gonoszság van kezeimben.

4. Ha hasonlóval fizettem a velem gonoszul cselekvőknek, * essem el méltán ellenségeim előtt üresen.

5. Üldözze az ellenség lelkemet, † és fogja meg, és tiporja el a földön éltemet: * és tegye porrá dicsőségemet.

A világbíró igazságszolgáltatását kéri.

6. Kelj föl Uram haragodban: * és emelkedjél föl ellenségeim dühe ellen.

7. És kelj föl Uram, én Istenem, tégy ítéletet törvényed szerint: * és a népek serege vegyen körül téged.

8. És térj vissza magas székedbe: * az Úr ítéli a népeket.

9. Ítélj meg engem Uram, igazságom szerint, * és ártatlanságom szerint.

10. Szünjék meg a bűnösök gonoszsága, és vezéreld az igazat, * sziveket és veséket vizsgáló Isten.

Az istenitélet előtt megtérésre inti elleneit.

11. Igazságos az Isten, segítségem az Úrtól van, * ki megszabadítja az egyenes szivűeket.

12. Az Isten igaz bíró, erős és tűrő: * nemde, minden nap érhet haragja.

13. Ha nem tértek meg, kardját élesíti: * kézíját megvonja, és elkészíti azt.

14. A halál eszközeit készíti abba: * nyilait megtüzesíti.

A gonoszt utoléri végzete, az ártatlan győz.

15. Ím a gonosz igazságtalansággal vajjudott: * fájdalmat fogant, és csalárdságot szült.

16. Vermet nyitott, és kiásta azt: * de a gödörbe esett, melyet csinált.

17. Fejére tér vissza az ő hamissága: * és feje tetejére száll gonoszsága.

18. Hálát adok az Úrnak az ő igazsága szerint: * és zengek a fölséges Úr nevének.

19. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

20. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Nehogy elragadja, mint az oroszlán lelkemet, midőn nincs ki megváltson, sem aki megszabadítson.**

(Fölállunk.)

V. A porta inferi.	V. A pokol kapujától
R. Erue, Domine ánimas eórum.	R. Szabadítsd meg az ő lelküket.

Mi Atyánk . . . csöndesen.

(Leülhetünk.)

Első olvasmány. Jób. 7, 16—21.

Rövid az ember élete a földön.

Irgalmazz nekem Uram: mert semmik az én napjaim. Mi az ember, hogy fölmagasztalod őt? Avagy miért fordítod hozzá szívedet? Meglátogatod őt reggel és azonnal megpróbálod. Meddig nem bocsátasz meg nekem és nem engeded nyálamat elnyelnem. — Vétkeztem. Mit cselekedjem neked ó emberek őrzője? Miért tettél engem ellenkeződdé úgy, hogy terhemre lettem önmagamnak? Miért nem törlöd el bűnömet és miért nem veszed el gonoszságomat? Ime, most a porban elalszom és reggel, ha keresel engem, már nem leszek.

R. Tudom, hogy Megváltóm él | és az utolsó napon a földből föltámadok. | * És testemben látom meg az Istent, | az én Üdvözítőmet. *V.* Kit én magam látok meg | és nem más. | És az én szemeim nézik őt. | *R.* És az én testemben látom meg az Istent, | az én Üdvözítőmet. |

Második olvasmány. Jób. 10, 1—7.

Miért büntetsz ennyire ?

Megunta lelkem életemet, megeresztem ellenem beszédemet, szólok lelkem keserűségében. Mondom Istennek: ne kárhoztass el engem: jelezd nekem, miért ítélsz így engem? Jónak látszik-e az neked, ha perbe fogsz és sanyargatsz engem, kezeid alkotmányát és az istentelenek tanácsát látszol segíteni? Vajjon testi szemeid vannak-e neked: hogy amint az ember lát, te is úgy látsz-e? Vajjon mint az ember napjai, olyanok-e a te napjaid is, és esztendeid, mint az emberi idők: hogy keressed gonoszságomat, és bűnömed megvizsgáljad? És tudjad, semmi istentelenséget nem cselekedtem, mert nincs senki, aki kezedből megmenthetne.

R. Ki Lázárt föltámasztottad sírjából, | mikor már szaga volt: | * Te adj nekik Uram nyugalmat | és a megbocsátás helyét. *V.* Aki eljövendő vagy | ítélni élőket és holtakat | s e világot tűz által. *R.* Te adj nekik Uram nyugalmat | és a megbocsátás helyét. |

Harmadik olvasmány. Jób. 10, 8—12.

Ne veszitsd el kezed alkotását.

A te kezeid alkottak s képeztek engem egészen, körüskörül; és ily gyorsan taszítasz-e le engem? Emlékezzél meg kérlek, hogy mint a sarat, úgy alkottál és porrá teszel-e engem? Nem úgy fejtél-e engem, mint a tejet, és nem úgy alkottál-e meg, mint a sajtot? Bőrrel és hússal ruháztál föl, csontokkal és inakkal ragasztottál egybe engem. Életet s irgalmasságot adtál nekem és a te látásod őrízte meg lelkemet.

R. Uram, mikor eljösz | ítélni a földet, | hová rejtőzzem el | haragod színe elől? | * Mert sokat vétkeztem | egész életemben. *V.* Bűneimtől félek | s előtted pirulok. | Midőn eljösz ítélni, | ne ítélj el engem. *R.* Mert sokat vétkeztem | egész életemben. *V.* Örök nyugodalmat adj nekik Uram: | és az örök világosság | fényeskedjék nekik. *R.* Mert sokat vétkeztem | egész életemben.

II. NOKTURNUS.

Kedden és pénteken.

1. Antifóna: **Jó legelő helyre fektet engem.**

22. Zsoltár.

Az Úr pásztorom.

1. Az Úr igazgat engem, és semmi híjával nem leszek: * jó legelő helyre fektet engem.

2. A megújulás vize mellé vezet engem: * lelkemet fölüdíti.

3. Az igazság ösvényein hordoz engem: * az ő nevéért.

4. Mert ha a halál árnyéka közepett járok is, nem félek rosszaktól: * mivel te velem vagy.

5. Vessződ és pásztorbotod: * meg vígasztal engem.

Az Úr vendéglátóm.

6. Asztalt készítettél számomra, * azok ellenére, kik engem szorongatnak.

7. Megkented olajjal fejemet: * és kedvetadó poharam mily jeles.

8. És a te irgalmasságod követ engem * életem teljes napjaiban:

9. Hogy az Úr házában lakjam, * mindörökké.

10. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

11. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Jó legelelő helyre fektet engem.**

2. Antifóna: **Ifjúságom vétkeiről és tudatlanságaimról ne emlékezzél meg Uram.**

24. Zsoltár.

Aggódik üdvösségéért.

1. Tehozzád emelem föl Uram lelkemet:* én Istenem, tebenned bízom, ne piruljak.

2. És ne nevessenek ki engem az én ellenségeim:* mert mindazok, kik téged várnak, meg nem szégyenülnek.

3. Szégyenüljenek meg mindnyájan, kik gonoszságot cselekszenek * ok nélkül.

Kéri Istent, hogy az üdvösség utját megmutassa.

4. A te utaidat Uram, mutasd meg nekem: * és ösvényeidre taníts meg engem.

5. Vezess engem igazságod szerint és taníts engem: * mert te vagy az én üdvözítő Istenem, és egész nap téged várlak.

6. Emlékezzél meg Uram könyörületedről, * és irgalmadról, melyek öröktől valók.

7. Ifjúságom vétkeiről, * és tudatlanságaimról ne emlékezzél meg.

8. Irgalmad szerint emlékezzél meg rólam: * a te jóvoltodért, Uram.

Isten jósága minden alázatosnak megmutatja az igaz utat.

9. Jóságos és igazságos az Úr: * azért ad törvényt az útban tévelygőknek.

10. Az engedelmeseket vezérli az igazságban: * s a szelídeket megtanítja utaira.

11. Az Úr minden utja irgalom és igazság, * azoknak, kik szövetségét és bizonyságait megtartják.

12. A te nevedért Uram kegyelmezz bűnömnek: * mert olyan sok.

Boldog, kit az Úr vezérel.

13. Ki az az ember, ki az Urat féli? * Törvényt szab neki az útról, melyet válasszon.

14. Annak lelke a jóban megmarad: * és ivadéka örökli a földet.

15. Az Úr erőssége az őt félőknek: * és szövetségét kinyilatkoztatja nekik.

16. Szemeim mindenkor az Úron vannak; * mert lábaimat ő vonja ki a tőrből.

Imádkozik, hogy az Úr megőrizze az igaz úton.

17. Tekints rám, és könyörülj rajtam: * mert én egyedül és szegény vagyok.

18. Szívem szorongatásai megsokasodtak: * szükségeimből ments ki engem.

19. Nézd lealáztatásomat és gyötrelmeimet: * és bocsásd meg minden vétkemet.

20. Tekintsd ellenségeimet, mert megsokasodtak: * és igaztalan gyűlölséggel gyűlölnek engem.

21. Őrízd meg lelkemet és ments ki engem; * nem pirulok, mert benned bízom.

22. Az ártatlanság és igazság véd engem: * mert téged várlak.

23. Szabadítsd meg Isten Izraelt * minden szorongatásából.

24. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

25. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Ifjúságom vétkeiről és tudatlanságaimról ne emlékezzél meg Uram.**

3. Antifóna: **Hiszem, hogy meglátom az Úr javait az élők földjén.**

26. Zsoltár.

Minden viszontagságban rendületlenül bízik az Úrban.

1. Az Úr világosságom és szabadulásom: * kitől féljek?

2. Az Úr életem oltalmazója: * kitől remegjek?

3. Midőn ellenem közelednek a gonoszok, * hogy egyék húsomat.

4. Ellenségeim ők, kik engem szorongatnak: * magok botlanak meg és esnek el.

5. Ha tábor áll ellenem, * nem fél szívem.

6. Ha harc támad ellenem, * én akkor is bízom.

Azért mindig Isten házában kíván lakni.

7. Egyet kérek az Úrtól, ismét azért esdeklek, * hogy az Úr házában lakjam életem teljes napjaiban.

8. Hogy lássam az Úr gyönyörűségét, * és látogassam templomát.

9. Mert elrejtett engem az ő hajlékában: * a veszedelem napján megoltalmazott engem hajléka rejtekében.

10. Kősziklára emelt föl engem: * és most fölemeli fejemet ellenségeim fölé.

11. Körüljárok, és örömáldozatot áldozok az ő hajlékában: * énekelek és dicséretet mondok az Úrnak.

Imádkozik Isten segítő kegyelméért.

12. Hallgasd meg Uram szómat, mellyel hozzád kiáltok: * könyörülj rajtam és hallgass meg engem.

13. Neked szól szívem, az én orcám téged keres: * a te orcádat keresem, Uram.

14. Ne fordítsd el tőlem orcádat: * ne térj el szolgádtól haragodban.

15. Légy segítőm: * ne hagyj el engem, és ne vess meg engem, én üdvözítő Istenem.

16. Mert atyám és anyám elhagytak engem: * az Úr pedig fölvett engem.

Bizalommal imádkozik Isten vezérléséért.

17. Törvényt adj nekem Uram, a te utadra: * és igazíts engem igaz ösvényre, ellenem miatt.

18. Ne adj engem szorongatóim akaratának: † mert hamis tanuk támadtak ellenem, * és a gonoszság önmaga ellen hazudott.

19. Hiszem, hogy meglátom az Úr javait: * az élők földén.

20. Várjad az urat, cselekedjél férfiasan: * szíved legyen erős, és remélj az Urban.

21. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

22. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Hiszem, hogy meglátom az Úr javait az élők földjén.**

(Fölállunk.)

V. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.	**V.** Ültesse őket az Ur a fejedelmekhez.
R. Cum princípibus populi sui.	**R.** Az ő népe fejedelmeihez.

Mi Atyánk . . . (csöndesen).

(Leülhetünk.)

Negyedik olvasmány. Jób. 13, 22—28.

Ne büntesd a tudatlant, a gyengét.

Felelj nekem: mennyi az én igazságtalanságom és bűnöm? Gonoszságaimat és vétkeimet mutasd meg nekem. Miért rejted el arcodat és miért gondolsz engem ellenségednek? A falevél ellen, mely széltől elragadtatik, mutatod hatalmasságodat és a kiszáradt

tarlót üldözöd. Mert keserűségeket írsz ellenem és ifjúságom vétkeivel akarsz engem megsemmisíteni. Békóba teíted lábamat, és minden utamat vigyáztad és lábam nyomát megvizsgáltad: ki mint a rothadás megemésztetem és mint a ruha, mely a molytól megétetik.

R. Emlékezzél meg rólam Isten, | mert lehellet az én életem. | * Nem lát meg engem | az ember szeme. *V.* A mélységekből kiáltok Uram hozzád: | Uram hallgasd meg az én szómat. *R.* Nem lát meg engem | az ember szeme.

Ötödik olvasmány. Jób. 14, 1—6.

Kiméld a mulandót.

Az asszonytól született ember rövid ideig élvén, sok nyomorúsággal telik el. Ki mint a virág kinyílik és szétmorzsoltatik és elfut, mint az árnyék, mely sohasem marad ugyanazon helyzetben. És ilyenre tartod-e méltónak fölnyitni szemeidet és őt tenmagaddal törvénybe vinni? Ki teheti tisztává a tisztátalan magból fogantat, nem egyedül te vagy-e az? Rövidek az ember napjai, s hónapjainak száma nálad van: kimérted határait, melyeket nem lehet átlépni. Távozzál egy kevéssé tőle, hadd nyugodjék míg eljő, mint a béresnek az ő kívánatos napja.

R. Jaj nekem Uram, | mert sokat vétkeztem | életemben: | mit tegyek én — nyomorult? | Hová meneküljek, | kivüled Istenem?|* Könyörülj rajtam, | midőn eljösz az utolsó napon. *V.* Az én lelkem igen megháborodott. | De te Uram siess segítségére. *R.* Könyörülj rajtam, | midőn eljösz az utolsó napon.

Hatodik olvasmány. Jób. 14, 13—16.

Vajha bűnhődésem nem lenne örök.

Ki teszi azt velem, hogy a föld alatt megoltalmazz engem, és elrejts, míg enyhül haragod és nekem időt rendelsz, amikor rólam megemlékezel? Véled-e azt, hogy a megholt ember ismét életre kel? Mindennap, amikor most harcolok, várom, míg eljő az én elváltozásom. Szólítani fogsz engem és én felelek neked: kezed alkotásának kinyujtod jobbodat. Te, aki most lépéseimet megszámláltad, engedd el én vétkeimet.

R. Ne emlékezzél bűneimre Uram. | *Midőn eljösz a világot | lángokban ítélni. *V.* Én Uram Istenem, | igazgasd színed előtt utamat. | *R.* Midőn eljösz a világot | lángokban ítélni. *V.* Örök nyugodalmat | adj nekik Uram: | és az örök világosság | fényeskedjék nekik. *R.* Midőn eljösz a világot | lángokban ítélni.

III. NOKTURNUS.

Szerdán és szombaton.

1. Antifóna: **Tessék neked Uram megmenteni engem: tekints segítségemre.**

39. Zsoltár.

Megemlékezik nehéz időben nyert isteni kegyelemről.

1. Várva vártam az Urat, * és figyelt rám.
2. És meghallgatta könyörgésemet: * és kivett engem a nyomorúság verméből, és a mély sárból.
3. És kősziklára állította lábamat: * és igazgatta lépéseimet.
4. És új éneket adott számba, * a mi Istenünk dicséretét.
5. Meglátják ezt sokan és félni fognak: * és az Úrban bíznak.

Hálát ad a vett kegyelmekért.

6. Boldog ember, kinek reménye az Úr neve: * és nem néz hiúságokra és hamis balgaságokra.
7. Sokat tettél Uram Istenem, a te csodálatos dolgaidból: * és gondolataidban nincs, ki hasonló lenne hozzád.
8. Hirdetném és beszélném azokat: * de számuk szerfölött sok.

Engedelmességet fogad.

9. Áldozatot és ajándékot nem akartál: * füleimet készségessé tetted.

10. Égő- és bűnáldozatot nem kívántál: * akkor mondám: imé jövök.

11. A könyv élén írva van felőlem, hogy akaratodat cselekedjem: * Istenem, én azt akarom, a te törvényed szívem közepén van.

Isten dicséretének hirdetését igéri.

12. Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben: * ime ajakimat nem tartóztatom, Uram, te tudod.

13. Igazságodat nem rejtem el szívemben: * igazmondásodról és szabadításodról szólok.

14. Nem rejtem el irgalmadat és igazmondásodat * a nagy gyülekezetben.

Ujabb veszedelemben újra segitséget kér.

15. Te pedig, Uram, ne vidd távol könyörületedet tőlem: * a te irgalmad és igazmondásod mindenkor föntartanak engem.

16. Mert körülvettek engem rosszak, melyeknek száma nincs, † gonoszságaim elértek engem * és nem láthatok azoktól.

17. Megsokasodtak fejem hajszálai fölött:* és szívem elhagyott engem.

18. Tessék neked Uram, megmenteni engem: * Uram, tekints segítségemre.

19. Piruljanak és szégyenüljenek meg egyetemben, kik lelkemet keresik, * hogy elvegyék azt.

20. Térjenek hátra és szégyenüljenek meg, * kik nekem rosszat akarnak.

21. Viseljék mindjárt gyalázatjukat, * kik azt mondják nekem: Ehe, ehe.

22. Örvendezzenek és vigadjanak tebenned mindnyájan, kik téged keresnek: * és mondják mindenkor: magasztaltassék az Úr, — kik szeretik szabadításodat.

23. Én pedig koldus vagyok és szegény: * az Úr gondoskodik felőlem.

24. Te vagy segítőm és oltalmazóm: * én Istenem, ne késsél.

25. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

26. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Tessék neked Uram megmenteni engem: tekints segítségemre.**

2. Antifóna: **Uram, gyógyítsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened.**

40. Zsoltár.

Betegségében Isten áldását hirdeti az irgalmas szívűeknek.

1. Boldog, kinek gondja van a szűkölködőre és szegényre: * a rossz napon megszabadítja őt az Úr.

2. Az Úr tartsa meg és éltesse őt, † és

tegye boldoggá a földön: * és ne adja őt ellenei kívánságára.

3. Az Úr segítse meg őt fájdalma ágyán: * fordítsa jóra betegágyát.

4. Én mondom: Uram könyörülj rajtam: * gyógyitsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened.

De ellenségei halálát kívánják, legjobb barátja is irgalmatlan hozzá.

5. Ellenségeim rosszat mondottak felőlem: * „Mikor hal meg, és vesz el az ő neve?“

6. És ha bejön egy, hogy meglátogasson, hazugságot beszél: * szíve gonoszságot gyüjt ellenem.

7. Kiment * és beszélt ugyanarról.

8. Ellenem suttogott minden ellenségem: * ellenem rosszat gondolnak.

9. Istentelen szót végeznek ellenem: * „Vajjon aki fekszik, fölkel-e az többé?“

10. De még az az ember is, kivel békességem volt, kiben bíztam: * ki kenyeremet ette, sarkát emelte ellenem.

11. Te pedig Uram, könyörülj rajtam és emelj föl engem: * és megfizetek nekik.

Azért Isten irgalmasságáért könyörög.

12. Ebből ismerem meg, hogy kedvelsz engem: * mert ellenségem nem fog örülni rajtam.

13. Engem pedig ártatlanságomért föl-

veszel: * és megerősítsz engem színed előtt mindörökre.

14. Áldott legyen Izrael Ura Istene örök-től és mindörökké. * Úgy legyen, úgy legyen.

15. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

16. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Uram, gyógyítsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened.**

3. Antifóna: **Szomjúhozik lelkem az élő Istenhez: mikor jutok el s jelenek meg az Isten színe előtt.**

41. Zsoltár.

Hazájából száműzve visszasirja a távoli szentély kegyelemóráit.

1. Amint kívánkozik a szarvas a vízforrásokhoz: * úgy kívánkozik lelkem tehozzád, Istenem.

2. Szomjúhozik lelkem az erős, élő Istenhez: * mikor jutok el s jelenek meg az Isten színe előtt?

3. Az én könnyhullatásom kenyerem nekem éjjel s nappal: * midőn naponkint mondják nekem: hol vagyon a te Istened?

4. Visszaemlékezem és kiöntöm magamban lelkemet: * hogy mentem egykor a csodálatos hajlék helyéhez, az Isten házába.

5. Az öröm és hála dalával: * a vígan lakozók zengésével.

6. Miért vagy szomoru én lelkem * és miért háborgatsz engem?

7. Bízzál az Istenben, mert még hálát fogok adni neki: * ő orcám szabadítója és Istenem.

Kinoktól hányatva, ellenei-től gúnyolva, Istennek bizón panaszkodik.

8. Lelkem megháborodott bennem: * azért emlékezem rólad a Jordán földéről, és Hermon hegyéről, a kis hegyről.

9. Ahogy örvény az örvénynek kiált, * felhőszakadásaid zúgásában.

10. Magas hullámaid és habjaid * mind úgy mennek át rajtam.

11. De nappal hozzám parancsolja az Úr irgalmát: * és éjjel az ő énekét.

12. Imádkozom életem Istenéhez: * és mondom Istennek: én oltalmazóm vagy te.

13. Miért feledkeztél el rólam * és miért járok szomoruan, midőn engem az ellenség sanyargat?

14. Midőn összetöretnek csontjaim, * szidalmaznak engem, szorongatnak ellenségeim.

15. Midőn naponkint mondják nekem: „Hol vagyon a te Istened?“ * Miért vagy szomoru én lelkem, és miért háborgatsz engem?

16. Bízzál az Istenben, mert még hálát fogok adni neki: * ő orcám szabadítója és az én Istenem.

17. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

18. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Szomjúhozik lelkem az élő Istenhez: mikor jutok el s jelenek meg az Isten színe előtt.**

(Fölállunk.)

V. Ne trádas béstiis ánimas confiténtes tíbi.
R. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in fínem.

V. Ne add a vadaknak a téged dicsérő lelkeket.
R. És szegényeid lelkét ne feledd el egészen.

Mi Atyánk..., csöndesen.

Hetedik olvasmány. Jób. 17, 1—3; 11—15.

Meg kell halnom, földi reményeimnek vége.

Lehelletem elfogy, napjaim megrövidülnek és csak a sír van hátra nekem. Nem vétkeztem és [mégis] keserűségekben lakik szemem. Uram, szabadíts meg engem és helyeztess engem melléd, akárki keze hadakozzék is ellenem. Napjaim elmúltak, gondolataim szétszórva, szívem gyötrődésekben. Az éjszakát nappá változtatták és a sötétség után ismét a világosságot remélem. Ha maradok is még egy kissé, föld alatt lesz az én házam és

sötétségben van megvetve ágyam. A rothadásnak mondom: atyám vagy; a férgeknek: anyám vagy és nővérem vagy. Hol van tehát most az én várakozásom és ki fontolja meg béketűrésemet?

R. Vétkezem mindennap | és nem vezekeltem, | a halál félelme háborgat engem: | * Mert a pokolban nincsen megváltás, | könyörülj rajtam Isten és ments meg engem. | *V.* Istenem, a te nevedben ments meg engem, | és a te erődben szabadíts meg engem. *R.* Mert a pokolban nincsen megváltás, | könyörülj rajtam Isten és ments meg engem. |

Nyolcadik olvasmány. Jób. 19, 20—27.

Elporladok, de újra föltámadok.

Megemésztetvén húsom, bőrömhöz ragadt csontom és csak ajkaim maradtak meg fogaim körül. Könyörüljetek rajtam, könyörüljetek rajtam, legalább csak ti, barátaim, mert az Ur keze illetett engem. Miért üldöztök engem mint (próbáratevőn) az Isten és miért marcangoljátok húsomat? Ki cselekszi azt velem, hogy fölírassanak beszédeim? Ki teszi azt nekem, hogy könyvbe írassanak vasvesszővel, és óntáblára, vagy vésővel a kőbe metszessenek? Mert tudom, hogy az én Meg-

váltóm él, és az utolsó napon a földből föltámadok. És ismét körülvétetem bőrömmel, és az én testemben látom meg Istenemet. Kit én magam látok meg és nem más, az én szemeimmel és szemlélem őt. El van téve e reményem az én kebelembe.

R. Uram, cselekedeteim szerint ne ítélj meg engem, | mert semmi jutalomra méltót | színed előtt nem cselekedtem. | Azért esdve könyörgök | Szent Fölségedhez. | * Hogy te töröld el Istenem, | az én gonoszságomat. | *V.* Moss meg engem mindinkább Uram gonoszságomból | és bűnömből tisztíts meg engem. *R.* Hogy te töröld el Istenem, | az én gonoszságomat.

Kilencedik olvasmány. Jób. 10, 18—22.

Jobb lett volna nem születnem, adj nyugalmat.

Miért hoztál ki engem a méhből? Ó, bár enyésztem volna el, hogy szem meg ne látott volna engem. Bár lettem volna mintha nem volnék, a méhből a sírba vitetve. Vajjon napjaimnak kevés száma nem végződik-e el hamar? Bocsáss el tehát engem, hadd sirassam egy kevéssé fájdalmamat, mielőtt elmegyek, vissza nem térvén a halál homályá-

val borított földi sötétségbe. A nyomoruság és sötétség földére, hol a halál árnyéka és nincs rend, hanem örök iszonyat lakik.

A következő reszponzóriumot akkor vesszük, ha csak a harmadik Nokturnust imádkozzuk.

R. Ments meg engem Uram | a pokol utjaitól, | ki az érckapukat összetörted: | és meglátogattad az alvilágot | és világosságot adtál nekik, | hogy téged meglássanak: | * Akik büntetésben valának a sötétség országában. | *V.* Kiáltozván és mondván: | Eljöttél mi Üdvözítőnk. | *R.* Akik büntetésben valának a sötétség országában. *V.* Örök nyugodalmat adj nekik Uram: | És az örök világosság fényeskedjék nekik. *R.* Akik büntetésben valának a sötétség országában.

A következő reszponzóriumot akkor vesszük, ha mind a három Nokturnust imádkozzuk.

R. Ments meg engem Uram, | az örök haláltól, | ama rettenetes napon minden bajtól: | * Midőn az ég és föld | meg fognak indulni. | † S eljösz a világot | lángokban ítélni. | *V.* Remeg egész valóm | és borzadok, | mikor útban az ítélet | és az eljövendő harag. *R.* Midőn az ég és föld | meg fognak indulni.

V. Ama nap a harag napja, | boldogtalan és nyomorúságos, | nagy nap | és bizonnyal keserves. *R.* S eljösz a világot | lángokban ítélni. | *V.* Örök nyugodalmat | adj nekik Uram | és az örök világosság | fényeskedjék nekik. | *R.* Ments meg engem Uram, | az örök haláltól, | ama rettenetes napon | minden bajtól: * | Midőn az ég és föld | meg fognak indulni: + | S eljösz a világot | lángokban ítélni.

Következik a Laudesz 1. antifónája: Örvendezzenek.

Ha azonban a Laudeszt egyáltalán nem imádkozzuk, akkor az utolsó reszponzórium után Mi Atyánk és a többi könyörgések, mint a Laudesz után a 64-66 oldalon.

Ha pedig a Matutinum után csak megszakítjuk a Zsolozsmát, akkor az utolsó reszponzórium után hozzáfűzzük:

V. Dóminus vobiscum.
(Az Ur legyen veletek.)
R. Et cum spíritu tuo.
(És a te lelkeddel.)

V. Uram hallgasd meg könyörgésemet.
R. És kiáltásom jusson tehozzád.

Egy vagy több könyörgés mint a Vecsernyében 20—24 oldalon.

V. Réquiem aetérnam dona éis Dómine.
R. Et lux perpétua lúceat éis.
V. Requiéscant is páce.
R. Amen.

V. Örök nyugodalmat adj nekik Uram.
R. És az örök világosság fényeskedjék nekik.
V. Nyugodjanak békében.
R. Amen.

Laudesz.

Ha nem előzi meg közvetlenül a Matutinum, akkor csöndesen:

Mi Atyánk . . . Üdvözlégy . . . (Állunk.)

50. Zsoltár.*

1. Antifóna: **Örvendezzenek megalázott csontjaim.**

Beismerve bűnét, bocsánatért esd.

1. Könyörülj rajtam Isten, * a te nagy irgalmasságod szerint.

2. És könyörületed sokasága szerint, * töröld el gonoszságomat.

3. Moss meg engem mindinkább gonoszságomból: * és bűnömből tisztíts meg engem.

4. Mert elismerem gonoszságomat: * és bűnöm előttem vagyon mindenkoron.

5. Egyedül neked vétettem és gonoszt előtted cselekedtem: * hogy igaznak találtassál beszédeidben és győzedelmes légy, midőn ítéltetel.

6. Mert ime vétekben fogantattam: * és bűnökben fogant engem anyám.

7. Mert ime az igazságot szereted: * a te bölcseséged titkos és elrejtett dolgait kinyílatkoztattad nekem.

* A zsoltárok alatt ülhetünk.

A megtért lélek teljes és tartós megújulásért könyörög.

8. Hints meg engem izsóppal és megtisztulok: * moss meg engem és a hónál fehérebb leszek.

9. Add, hogy örömet és vigasságot halljak: * és örvendezzenek megalázott csontjaim.

10. Fordítsd el orcádat bűneimről: * és töröld el minden gonoszságomat.

11. Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten: * és az igaz lelket újítsd meg belső részeimben.

12. Ne vess el engem színed elől: * és szent lelkedet ne vedd el tőlem.

13. Add vissza nekem üdvözítésed örömét: * és jeles lélekkel erősíts meg engem.

Ígéri és kéri, hogy Isten kegyelméért méltó hála adassék.

14. Megtanítom utaidra a gonoszakat: * és az istentelenek hozzád térnek.

15. Szabadíts meg engem a vérbűntől Isten, üdvösségem Istene: * és nyelvem magasztalni fogja igazságodat.

16. Uram, nyisd meg ajkaimat: * és szám dicséretedet fogja hirdetni.

17. Mert ha kedvelnéd, bizonyára áldozatot hoztam volna: * de az égő áldozatokban nem gyönyörködöl.

18. Áldozat Istennek a kesergő lélek: * a törődelmes és alázatos szívet, óh Isten, nem veted meg.

19. Cselekedjél kegyesen Uram jóakaratodból Siónnal: * hogy épüljenek Jeruzsálem kőfalai.

20. Akkor veszed kedvesen az igazság áldozatát, az ajándékokat és égő áldozatokat: * akkor tesznek oltárodra borjakat.

21. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

22. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Örvendezzenek megalázott csontjaim.**

2. Antifóna: **Hallgasd meg imádságomat: tehozzád jut minden ember.**

64. Zsoltár.

Az egész nép a szentélybe gyűl dicsérni Istent.

1. Téged illet a dicséret himnusza, ó Isten Sionban: * s neked mondanak hálaimát Jeruzsálemben.

2. Hallgasd meg imádságomat: * tehozzád jön minden ember.

Mert megbocsátott neki és elhalmozta jókkal.

3. A gonosz cselekedetek hatalmat vettek rajtunk: * de te megkegyelmezel istentelenségeinknek.

4. Boldog az, kit kiválasztasz és magadhoz fogadsz: * a te tornácaidban fog lakni.

5. Eltelünk házad javaival: * szent a te templomod, csodálatos az igazságban.

Mert nagy hatalommal fenntartotta minden nép között.

6. Hallgass meg minket szabadító Istenünk, * te reménye vagy a föld minden határának, és a messze tengernek.

7. Te alapítád meg a hegyeket erőddel, ki fel vagy övezve hatalommal: * fölháboritod a tenger mélységét, az ő habja zúgását.

8. Zavarba jönnek a nemzetek és félnek jeleidtől, kik a határokon laknak: * hol a nap felkeltét és lenyugtát örvendetessé teszed.

Mert esőt adott és bő termést.

9. Megtekinted a földet és elárasztod: * nagyon gazdaggá teszed azt.

10. Isten folyója tele van vizekkel, † te készíted el az embereknek az élelmet; * mert így van a föld elrendezve.

11. Barázdáit megáztatod, termését megsokasítod: * az eső hullásán örvendez a föld.

12. Megáldod az esztendőt jóságod koronájával: * és mezeid megtelnek bőséggel.

13. Megkövérednek a puszták legelői: * és a halmok vígsággal övezkednek körül.

14. A legelőt juhnyájak lepik el, † és a völgyek bővelkednek gabonával: * minden örvend és éneket zeng.

15. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

16. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Hallgasd meg imádságomat: tehozzád jut minden ember.**

3. Antifóna: **Fölemelt engem a te jobbod, Uram.**

62. Zsoltár.

Aszentélytől elszakítva, Isten után vágyakozik.

1. Isten, én Istenem, * tehozzád ébredek virradatkor.

2. Utánad szomjúhozik az én lelkem, * vágyódik utánad az én testem.

3. Puszta, járatlan és vizetlen földön: † úgy jelenek meg előtted, a szent helyen, * hogy lássam erődet és dicsőségedet.

4. Mert jobb a te irgalmasságod az életnél: * az én ajkaim dicsérnek téged.

Az Istennel egyesült lélek boldogságáról szól.

5. Igy áldalak téged életemben: * és a te nevedben fölemelem kezeimet.

6. Mintegy zsírral és kövérséggel telik meg lelkem: * és vigadás ajakival dicsér szám.

7. Ha rólad emlékezem ágyamon, † reggel felőled elmélkedem: * mert segítőm vagy.

Az Istennel egyesült lélek biztonságban van ellenségeitől.

8. És a te szárnyaid árnyéka alatt vigadok, † az én lelkem hozzád ragaszkodik: * jobbod fönntart engem.

9. Azok pedig hiába keresik lelkemet, † lemennek a föld alsó részeibe: * a kard hatalmába adatnak, a rókák martalékai lesznek.

10. A király pedig vígadni fog az Istenben, † dicsértetni fognak mindnyájan, kik neki esküsznek: * mert bezárul a gonoszságot szólók szája.

11. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.
12. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Fölemelt engem a te jobbod, Uram.**

4. Antifóna: **A pokol kapujától Uram, szabadítsd meg a lelkemet.**

Ezekiás éneke. Iz. 38, 10—21.

Szomorkodik és imádkozik a hirre, hogy betegsége halálos.

1. Én mondám: napjaim közepén * megyek az alvilág kapuihoz.
2. Keresem esztendeim maradványát: * mondám: Nem látom az Úr-Istent az élők földén.
3. Nem látok többé embert, * a nyugalomban lakókkal leszek.
4. Életem elvétetett és összegöngyöltetett,* mint a pásztorok sátora.
5. Elmetszetik, mint fonál a szövőtől életem: † még mikor kezdeném, elmetsz engem: * reggeltől estig végemre jársz.
6. Bíztam a reggelhez: * és mint az oroszlán, úgy összetörte a kór minden csontomat.
7. Reggeltől estig végemre jársz: † Mint a fiókfecske, úgy kiáltok, * nyögök, mint a galamb.
8. Meggyengülnek szemeim, * nézvén a magasba.

9. Uram, erőszakot szenvedek, fogd föl ügyemet. * De mit mondok, vagy mit felel nekem, mikor őmaga cselekedte?

10. Átgondolom előtted minden esztendőmet,* lelkem keserűségében.

Örvendez és hálálkodik a hírre, hogy meggyógyul.

11. Uram, ha így kell élni, és ilyenekben áll az én lelkem élete, † megfeddhetsz engem és megeleveníthetsz engem. * Ime, békességemül lett legkeservesebb keserűségem.

12. Te megszabadítottad lelkemet, hogy el ne vesszen: * hátad mögé vetetted minden bűnömet.

13. Mert nem az alvilág teszen rólad vallást, † sem a halál nem dicsér téged: * Nem várnak, kik a sírgödörbe leszállnak, a te hűségedre.

14. Az élő, az élő tesz rólad vallomást, mint én is ma: * az atya a fiaknak adja tudtul a te hűségedet.

15. Uram, szabadíts meg engem:* és zsoltárainkat énekelni fogjuk életünk teljes napjain az Úr házában.

16. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

17. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **A pokol kapujától Uram, szabaditsd meg a lelkemet.**

5. Antifóna: **Minden lélek dicsérje az Urat.**

150. Zsoltár.

Fölszólít minden teremtményt, hogy az Urat szentélyében dicsérje.

1. Dicsérjétek az Urat az ő szentélyében: * dicsérjétek őt az ég erős boltozatában.

2. Dicsérjétek őt hatalmasságában: * dicsérjétek őt nagyvoltának sokasága szerint.

3. Dicsérjétek őt harsonaszóval: * dicsérjétek őt hárfán és citerán.

4. Dicsérjétek őt dobbal és karban: * dicsérjétek őt húrokon és fuvolával.

5. Dicsérjétek őt hangos szavú cimbalmokon: † dicsérjétek őt a vigasság cimbalmain: * minden lélek dicsérje az Urat.

6. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

7. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: **Minden lélek dicsérje az Urat.**

(Fölállunk.)

V. Audívi vocem de caelo dicéntem mihi:	**V.** Szózatot hallék mennyből, mely azt mondá nekem.
R. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.	**R.** Boldogok a halottak, kik az Úrban halnak meg.

Antifóna a Benediktuszhoz: **Én vagyok a föltámadás és az élet. Aki énbennem hisz, ha meghal is, élni fog. És mindaz, aki él, és énbennem hisz, nem hal meg mindörökké.**

Zakariás éneke: Lk. 1, 68—79.

1. Áldott az Úr, Izraelnek Istene: * mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.

2. És fölemelte nekünk az üdvösség szarvát: * Dávidnak, az ő szolgájának házában.

3. Amint ígérte az ő szent prófétái szája által, * elejétől kezdve.

4. Szabadulást a mi ellenségeinktől, * és mindazok kezéből, kik gyűlölnek minket.

5. Irgalmasságot cselekedvén atyáinkkal: * és megemlékezvén az ő szent szövetségéről.

6. Az esküről, mellyel megesküdött Atyánknak Ábrahámnak, * hogy megadja nekünk.

7. Hogy ellenségeink kezéből megszabadúlván, * félelem nélkül szolgáljunk neki.

8. Szentségben és igazságban ő előtte, * minden napjainkban.

9. És te gyermek, a Magasságbeli prófétájának fogsz hivatni: * mert az Úr színe előtt jársz majd, készítvén neki az ő utait.

10. Hogy az üdvösség tudományát közöld népével: * az ő bűneik bocsánatára.

11. A mi Istenünk nagy irgalmassága által: * mellyel meglátogatott minket a magasságból eredő.

12. Hogy megvilágítsa azokat, akik sötétségben s a halál árnyékában ülnek: * és lábainkat a békesség útjára igazgassa.

13. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

14. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

Antifóna: Én vagyok a föltámadás és az élet. Aki énbennem hisz, ha meghal is, élni fog. És mindaz, aki él, és énbennem hisz, nem hal meg mindörökké.

(Letérdelünk és a Laudesz végéig térdelve maradunk.)

Pater noster . . .	Mi Atyánk . . . csöndben.
V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.	**V.** És ne vígy minket a kísértésbe.
R. Sed líbera nos a malo.	**R.** De szabadíts meg a gonosztól.

129. Zsoltár.

Kimarad a halálozás vagy temetés napján, a harmadik, hetedik és a harmincadik napon és az évfordulón.

1. A mélységekből kiáltok, Uram hozzád: * Uram, hallgasd meg az én szómat.

2. Legyenek füleid figyelmesek, * az én könyörgésem szavára.

3. Ha a vétkeket figyelembe veszed Uram: * Uram, ki állhat meg előtted?

4. De nálad vagyon a kegyelem: * és a te törvényeidért remélek benned Uram.

5. Remél az én lelkem az ő igéjében: * az én lelkem az Úrban bízik.

6. A reggeli őrváltástól éjjelig, * bízzék Izrael az Úrban.

7. Mert az Úrnál az irgalmasság: * és nála bőséges a megváltás.

8. És ő megszabadítja Izraelt * minden gonoszságából.

9. Örök nyugodalmat * adj nekik Uram.

10. És az örök világosság * fényeskedjék nekik.

V. A porta inferi.
R. Erue, Dómine animam ejus (ánimas eorum).
V. Requiéscat in pace. (Requiéscant)
R. Amen.
V. Dómine, exáudi oratiónem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum. (Az Ur legyen veletek.)
R. Et cum spíritu tuo. (És a te lelkeddel.)

V. A pokol kapujától.
R. Szabadítsd meg az ő lelkét (lelküket).
V. Nyugodjék békében. (Nyugodjanak)
R. Ámen.
V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet.
R. És kiáltásom jusson tehozzád.

Könyörögjünk:

A következő könyörgések közül kiválasztjuk a megfelelőt.

A temetés napján.

Oldozd föl Uram N. szolgád lelkét, hogy aki kimúlt a világból, az neked éljen: és amiket testi gyarlóságból földi életében elkövetett, azt a te végtelenül irgalmas kegyességed eltörölje. Jézus Krisztus, a te Fiad s a mi Urunk által, ki veled és a Szentlélek Istennel együtt él és uralkodik, midöröktől mindörökké. *R.* Amen.

Vagy:

Ó Isten, kinek tulajdonsága mindenkor az irgalom és bocsánat, alázatosan könyörgünk N. szolgád lelkéért, akit ma a földi életből kiszólítottál. Ne add őt a gonosz ellenség kezébe, sem örökre meg ne feledkezzél róla: hanem vetesd föl szent Angyalaiddal, vezettesd a paradicsom honába, hogy ne szenvedje a pokol büntetését, hanem nyerje meg az örökkévaló örömöket, mert benned remélt és hitt. Jézus Krisztus...

A harmadik, hetedik és harmincadik napon:

Uram, megemlékezvén N. szolgád elköltözésének harmadik (hetedik, harmincadik)

napjáról: kérünk méltóztassál lelkét Szentjeid s Választottaid társaságába fölvenni, és áraszd el őt örök irgalmasságod harmatával. Jézus Krisztus...

Évfordulókor:

Ó Isten, megbocsátás Ura, add a te szolgád lelkének, — kinek elköltözése évfordulójáról emlékezünk, — az enyhülés helyét, a nyugalom boldogságát és az örök világosság fényességét. Jézus Krisztus...

Pápáért:

Ó Isten, ki N. szolgádat legfőbb papjaid közé sorozni kegyeskedtél: add meg kérünk, hogy aki egyszülött Fiad helytartója volt e földön, az a te szent pápáid örök társaságába is fölvételt nyerjen. Jézus...

Püspökért:

Ó Isten, ki az apostoli papjaid között N. szolgádat püspöki méltóságban engedted működni: add meg kérünk, hogy azoknak örök társaságába is soroztassék. Jézus...

Papért:

Ó Isten, ki az apostoli papjaid között N. szolgádat a papi méltóságban engedted működni; add meg kérünk; hogy azoknak örök társaságába is fölvételt nyerjen. Jézus Krisztus...

Vagy:

Ó Uram engedd kérnünk: hogy a te papi szolgád lelke, kit földi életében szent hivatalokkal ékesítettél, a mennyei dicsőség égi trónján mindig örvendezhessen. Jézus...

Férfiúért:

Ó Uram, hajtsd füled könyörgésünkre, mellyel irgalmadat alázatosan kérjük. És N. szolgád lelkét, akit e földi életből kiszólítottál, a béke és világosság hazájába vezesd és Szenteidnek sorában legyen az ő helye. Jézus Krisztus...

Nőért;

Ó Uram, jóságodban könyörülj N. szolgálód lelkén: és kivivén őt a halandóság fertőjéből, az örök üdvösség osztályrészébe eljuttasd. Jézus Krisztus...

Testvérekért, rokonokért, jótevőkért:

Ó Isten, kegyelem osztogatója és az emberek üdvösségének szeretője, kérjük kegyességedet: hogy közösségünk testvérei, rokonai, jótevői, akik ebből a világból elköltöztek, a Boldogságos Szűz Mária és minden Szenteid közbenjárására az örök boldogság osztályrészébe jussanak. Jézus...

Szülőkért:

Ó Isten, ki megparancsoltad, hogy atyánkat s anyánkat tiszteljük: kegyelmesen könyörülj atyám, — anyám lelkén. Bocsásd meg vétküket, és engedd, hogy az örök-világosság örömében láthassam őket. Jézus Krisztus...

Az összes megholt hivekért Halottak napján:

Ó Isten, minden hívek Teremtője és Megváltója, add meg szolgáid lelkének minden bűnük bocsánatát: hogy a kegyelmet, amelyet mindig óhajtottak, jámbor könyörgésünkre elnyerhessék. Jézus Krisztus, a te Fiad, s a mi Urunk által, ki veled és a Szentlélek Istennel együtt él és uralkodik, mindöröktől mindörökké. *R.* Amen.

Ha a Zsolozsmát általában a megholtakért végezzük, akkor az itt következő három könyörgést mondjuk:

Könyörögjünk:

1. Papokért:

Ó Isten, ki az apostoli papjaid között szolgáidat püspöki vagy papi méltóságban engedted működni: add meg kérünk, hogy azoknak örök társaságába is soroztassanak.

2. Testvérekért, rokonokért, jótevőkért:

Ó Isten, kegyelem osztogatója és az emberek üdvösségének szeretője, kérjük kegyességedet: hogy közösségünk testvérei, rokonai, jótevői, akik ebből a világból elköltöztek, a Boldogságos Szűz Mária és minden Szenteid közbenjárására az örök boldogság osztályrészébe jussanak.

3. Az összes megholt hivekért:

Ó Isten, minden hivek Teremtője és Megváltója, add meg szolgáid lelkének minden bűnük bocsánatát: hogy a kegyemet, amelyet mindig óhajtottak, jámbor könyörgésünkre elnyerhessék. Jézus Krisztus, a te Fiad s a mi Urunk által, ki veled és a Szentlélek Istennel együtt él és uralkodik, mindöröktől mindörökké. *R.* Amen.

V. Réquiem aetérnam dona eis Dómine.
R. Et lux perpétua lúceat eis.
V. Requiéscant in pace.
R. Amen.

V. Örök nyugodalmat adj nekik Uram.
R. És az örök világosság fényeskedjék nekik.
V. Nyugodjanak békében.
R. Amen.

A Szentlélek Úristen országos szentélyének alapkövébe

belekerülnek mindazon Kedves Elköltözöttek nevei, akiket megnevezve beküldünk, s akiknek emlékére adománnyal is hozzájárulunk az építéshez. Évenként eddig is kétszázötven Szent Mise mutattatott be értük.

A Szentlélek-Szövetség kápolnájában Budapesten

minden hónap első hétfőjén a Szentlélek Uristen dicsőségére mutattatik be a Szent Mise. Mivel a Szentlélek-Misékhez különös kegyelmi ígéretek fűződnek, azért a Szentlélek-Szövetséghez címzett, — külön megjelölve: Szentlélek-Mise, — könyörgő leveleket a Szentlélek Uristen oltárára tesszük. Cím: Budapest XIV. Thököly-út 69. sz.

A Szentlélek-Szövetség kiadványai:

Budapest, XIV. Thököly-út 69. sz.

A Lélek Szava
a Szentlélek-imádás és a tisztítóhelyen szenvedő lelkek megsegítésének lapja. Megjelenik kéthavonkint.
Előfizetése két évre: **2 P 20 f.**

A Szenvedő Lelkek Barátja
iratka tömeges terjesztésre: **2 f.**
Egész évre kéthavonkint: **20 f.**

A Szenvedő Lelkek Naptára: 50 f.
portóval: **60 f.**

Katholikus vagyok, hívjatok papot
lélekmentő jelvény fehér v. sárga fémből: **20 f.**

Vigasztaló gyászkártyák borítékkal: **16 f.**
pergamenen: **20 f.**

*

A Szentlélek Uristen legnagyobb tisztelője korunkban, (Abellini Miriam nővér életrajza) **30 f.**

A Szentlélek Mise ismertetése **2 f.**

Szállj ránk Életadó Lélek . . . Ének kótával **2 f.**

Szentlélek-levelezőlapok: 4 f.

Szentlélek-képecskék: 1 és 2 f.

Összegek postabélyegekben is küldhetők.

Ára: 30 fillér.